

NOVICE

GLASILO KRAJEVNE KONFERENCE SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA IN
KRAJEVNE SKUPNOSTI KOG

ŠT.: 29

DATUM: 1. 7. 1986

---

*Narodni heroj in organizator upora v 1941. letu,
profesor Jože Kerenčič – Janko*

OB DNEVU BORCA – 4. JULIJA BOMO ODKRILI SPOMINSKO PLOŠČO JOŽETU KERENČIČU

Tovariš Drago Košmrlj, upokojeni novinar in znan slovenski politik in revolucionar, je ob krajevnem prazniku na Kogu leta 1981 obujal spomine na Jožeta Kerenčiča.

Ko odkrivamo spominsko ploščo na Kerenčičevi domačiji, objavljamo Košmrljevo predavanje, povzeto po magnetofonskem zapisu z željo, da bi mladina spoznala borbo takratne generacije za svobodo in socializem.

Drago Zabavnik

Občinski odbor ZZB NOV Ormož
Krajevna skupnost Kog
Tovarna "Jože Kerenčič" Ormož

V A B I L O

Vljudno vas vabimo na proslavo ob odkritju spominske plošče na rojstni hiši narodnega heroja Jožeta Kerenčiča.

Proslava bo 4. julija 1986 ob 10. uri na Kerenčičevi domačiji v Jastrebcih na Kogu.

Program:

- pozdravni govor predsednika KO ZB Kog,
- slavnostni govor – govornik bo Drago Košmrlj,
- odkritje spominske ploščice ob častni salvi voda TO,
- kulturni program, v katerem sodelujejo učenci OŠ Kog, člani OO ZSMS Kog, člani KD Kog in pihalna godba.

Po proslavi bomo šli v povorki na miting, ki bo na igrišču na Kogu.

Pokrovitelji proslave so Tovarna "Jože Kerenčič", "Droga" – TOZD Središče ob Dravi in Slovin – Jeruzalem Ormož.

Pridite!

Za OO ZZB NOV
Ormož:
Vlado OŽBOLT l.r.

Za KS Kog:
Milan PEVEC l.r.

Za tovarno "Jože Kerenčič" Ormož
Ladislav FRIC l.r.

DRAGO KOŠMRLJ O JOŽETU KERENČIČU

Zelo rad sem prišel med vas, prvič, ker me na ta kraj, na Kog vežejo tudi spomini iz davnih let pred vojno. Meni se zdi, da je letos minilo 44 let, odkar sem bil prvič in, žal tudi zadnjič na Kogu s tovarišem Jožetom, ko sem obiskal njegovo domačijo in sem obiskal njegove brate, njegovo mamo. Poteka 40 let od njegove smrti. Ne vem, če je kakšen mlajši narodni heroj v Jugoslaviji. Ne po letih, tudi po letih, ker je Jože Kerenčič razmeroma mlad končal svoje življenje, temveč mlad po stažu.

6. aprila 1941 se je začela vojna, 27. decembra se je končalo življenje Jožeta Kerenčiča. In v tem kratkem času je Jože Kerenčič napravil toliko, da je zaslužil najvišje možno jugoslovansko odlikovanje, priznanje narodnega heroja. Seveda ni bil samo tisti čas od aprila do decembra in njegovo delo v tem času tisto, kar je Jožetu Kerenčiču zagotovilo to najvišje jugoslovansko priznanje, marveč je bil, lahko bi rekli, je bilo njegovo celotno življenje vzor absolutne predanosti revoluciji, socializmu in pa lastnemu narodu in pa kmečkemu ljudstvu in pa nazadnje njegovemu rojstnemu kraju, ki ga je dejansko imel na najboljšem, najlepšem mestu v svojem srcu.

Ne bi mogel reči, kdaj sva se z Jožetom Kerenčičem seznanila, on je iz teh krajev, vaših krajev, jaz sem iz drugega konca Slovenije, iz Notranjske, ki je med Ložem in Ribnico. Znašla sva se istočasno v predavalnici filozofske fakultete v Ljubljani 1933 leta, vendar ne vem, če sva takrat že 1933 leta navezala tesnejše stike, poznala sva se prav gotovo, ker smo se komaj spoznavali. No, 1934 so mene zaprli in Jože Kerenčič je bil tisti, ki je pravzaprav, ko sva bila na skupnih predavanjih na univerzi, odločilno vplival na celotno moje politično pot iz dveh razlogov.

Prvi razlog je ta, da mi je Jože Kerenčič, skupaj še s prijateljem Dragotom Hartnerjem, tistim, ki ga je tovariš Drago preimenoval kot ustanovitelja "Kričača." Z Dragom Hartnerjem sta me povabila, da sem se včlanil v akademski klub "Njiva," akademski klub, ki je predvsem zbiral študente iz podeželja, tiste, ki se zanimajo in ukvarjajo s vprašanjem kmečke problematike. Hkrati je mogoče bolj odločilno za moje tesno prijateljstvo z Jožetom Kerenčičem, je bilo dejstvo, da smo takrat ustanovili, vsaj v Ljubljani je bil znan, tako imenovani "Zagrajski kolektiv."

Vsa študentska Ljubljana in tudi, bi lahko rekli, vsa napredna Ljubljana je poznala ta pojem. Namreč za gradom je stala hiša, sedaj je ni več, odkar so zgradili karlovski most, in v tej hiši Za gradom številka 1, smo se zbirali: Jože Kerenčič, Polde Berce, Milena Petovar, Marjan Vesenjaka iz Maribora, Drago Hartner iz Maribora, nekaj časa tudi Draga Nemčeva iz Maribora in pa jaz, kot edini Notranjec in smo dejansko ustanovili kolektiv in zakaj? Ker smo bili vsi siromašni in revni z malo denarja, vendar z velikimi hotenji in smo si sami ustvarili tako sožitje, da smo z najbolj skromnimi sredstvi, lahko najbolj človeku primerno živeli, ker smo si organizirali lastno prehrano.

Milena Petovarjeva je kuhala, mi smo zbirali sredstva, hodili na trg, prinašali od kjer smo mogli, hrano in smo tako živeli nekaj let kot kolektiv. Vendar, ne bi se splačalo govoriti o tem kolektivu, v katerem pa smo bili še na-

znotraj razdeljeni, še bolj po svojih študijskih nagnjenjih, oziroma po fakultetah, katere smo študirali. Vsi drugi, razen naju s tovarišem Jožetom, so bili slušatelji tehnične fakultete, rudarsko-tehnične, elektrotehnične. Samo midva sva bila filozofa, študirala sva pedagogiko, zato, ker sva oba prišla iz učiteljskega na univerzo in kot absolvent učiteljskega takrat nihče ni mogel študirati nič drugega kot samo pedagogiko na filozofski fakulteti.

In tako smo po teh nagnjenjih študijskih, razdelili tudi sobe in tako sva z Jožetom Kerenčičem od 1935 leta pa vse dokler je bil Jože v Ljubljani do 1937 ali 1938, ko sem jaz tudi odšel k vojakom, pozneje nismo več, smo odšli vsak na svojo stran, se pravi več kot 2 leti sva z Jožetom stanovala v isti sobi, imela posteljo do postelje, študirala iste stvari na univerzi, on je bil za spoznanje prirednejši od mene in je prej končal študij, kot sem ga sam, in kar je najbolj važno in v tem mislim, da je pomen tega "Zagrajskega kolektiva" in ne samo za nas in samo za moje spomine in za spomine tistih naših tovarišev, ki smo študirali skupaj, ampak zaradi tega, ker je ta naš "Zagrajski kolektiv" dejansko opravljal tudi zelo, ne bom nič pretiral in nobene samohvale ne bo, namreč, da je veliko politično funkcije ta "Zagrajski kolektiv" opravil iz več razlogov:

prvič, dejansko je in dejstva so, dokumenti obstajajo po katerih je bil Jože Kerenčič tisti, ki je takoj po prihodu na univerzo v Ljubljano tako rekoč, vnovič vzpostavil in dal popolnoma drugačno napredno vsebino zelo pomembni študentski organizaciji, akademskemu klubu "Njiva."

Jože Kerenčič je bil tisti, ki je že 1934 leta pripravil poseben program dela, on je bil tisti, ki je organiziral napredne levičarske študente, da so se vključili v napredni klub "Njiva," on je izdelal pravila temu kljubu in je bil duša tega kluba, ki je odigral zelo pomembno politično vlogo na univerzi in tudi zunaj univerze. V tem klubu "Njiva" so pravzaprav dozorevali mnogi poznejši kadri, ki so bili bodisi kot člani Osvobodilne fronte, bodisi kot pomembni predstavniki v raznih strujah v političnih gibanjih v Osvobodilni fronti in tudi v partizanskem gibanju. Za gradom smo si zelo podrobno razdelili naloge in funkcije. Meni je bila dodeljena naloga, da delujem v Zvezi kmečkih fantov in deklet in sem bil sourednik "Grude" in sem bil hkrati tudi, bi rekli, tajnik Zveze kmečkih fantov in deklet. Milena Berce je delovala v gospodinjstvi šoli – politično. Jože Kerenčič je bil tisti, najbolj važno nalogo.

On je bil tisti, ki je bil duhovni vodja celotnega agrarnega kluba "Njiva" in, ki je bil duhovni vodja našega "Zagrajskega kolektiva." Nešteto dni in večerov smo preživeli skupaj, predebatirali celotno notranjo situacijo, mednarodno situacijo, nikdar pozneje nisem mogel zaživetviti v taki skupini, ki bi znala vzpostaviti take medsebojne odnose, kot smo jih mi, mladi študentje levičarji Za gradom št. 1.

Mi smo drug drugemu vedno pomagali, če je bil kdo v stiski, če je bil bolan, če mu je šlo kaj narobe, hkrati smo bili drug do drugega vedno odkriti in kritični in vem, da smo na sestankih vedno obravnavali vsako našo akcijo na

univerzi, vse naše delo, in Jože Kerenčič je bil tisti, ki je meni zelo pomagal pri mojem delu v Zvezi kmečkih fan-
tov in deklet, ker je on dosti bolje od mene poznal pro-
blematiko kmečkega življenja in poznal tudi problema-
tiko tistega dela Slovenije, torej Štajerske, ki je bila meni
malo manj znana.

Poleg tega je treba vedeti, da je bil Jože Kerenčič tudi
pobudnik in organizator široke študentske akcije po-
vezovanja s kmečkimi množicami. In v tem smislu lahko
rečem, da je bilo delo Jožeta Kerenčiča in ob njem tudi
vseh nas, ki smo delovali, nekateri bolj, nekateri manj v
agramnem klubu "Njiva" in nas, ki smo bili z njim Za gra-
dom številka 1 "Zagrajski kolektiv," da je pravzaprav vse
tisto delo, ki je bilo opravljeno in Jože Kerenčič je bil
neumoren. Vi se spomnite tistega, kar je bilo v Ljutome-
ru leta 1935, vendar mnoge stvari so že šle v pozabo, ker
je bilo to zelo konspirativno delo in dostikrat, čeprav
smo bili še tako prijatelji in odkriti med seboj, čeprav sva
z Jožetom spala v isti sobi 2 leti, pa so marsikatera opra-
vila, njegova ali pa morda tudi moja, ampak veliko bolj
njegova, bila taka, da jih zaradi konspiracije ni smel za-
upati niti svojemu najboljšemu prijatelju, vendar vem in
je znano, da je skupina okrog Jožeta Kerenčiča, pozneje
smo se povezali še z Janezom Marentičem Belokrajncem,
ki je bil član CK Slovenije takrat, da je ta skupina opra-
vila veliko povezovalno delo, ne samo na Štajerskem, ne
samo tu v vašem kraju, s kmečkim življenjem, s kmečki-
mi množicami, ampak, da je naše delo seglo od Notra-
njske do Gorenjske, do Češnjice tja v Dolenjsko in Belo
Krajinjo. Nešteto sestankov se spomnim, ko je imel Jože
Kerenčič in zlasti še Marjan Vesenjsek, zlasti še z drugimi
političnimi skupinami: z Lončerjevo skupino, Krajnče-
rjevo skupino, sodelovali smo in iskali stikov pri formira-
nju splošne ljudske fronte tudi s slovensko skupino Ma-
čkovcev, vendar proti temu smo bili vedno, da bi se pri-
družili Mačku, ampak smo hoteli, da bi slovensko kme-
čko gibanje bilo vedno samostojno in, da bi vedno izha-
jalo iz lastnih interesov slovenskega človeka, zlasti pa
slovenskega kmečkega človeka.

Delež Jožeta Kerenčiča, ne govorim zato, ker sva bila
prijatelja, niti ne govorim zato, ker je narodni heroj,
ampak zaradi tega, ker so to dejstva, delež Jožeta Kere-
nčiča je bil velik zlasti zato, ker je bil on med nami ti-
sti, ki je to svoje in naše delo, najbolj znanstveno uteme-
ljeval. On je bil med nami tisti, ki je najgloblje poznal si-
tuacijo in tisti, ki je tudi najbolj dosledno resno in pre-
dano študiral slovensko problematiko: O tem pričajo nje-
gova dela, njegove analize posestništva v jeruzalemskih
goricah in razne druge njegove študije.

Lahko bi trdili, da je v tistem času, predvojnem času, bil
Jože Kerenčič tisti, ki je najbolj globoko dojel in spoznal
celotno problematiko slovenskega kmečkega človeka. In
če bi hoteli reči, v čem bi bila največja njegova zasluga,
neizbrisna njegova zasluga, potem bi rekli, da je viden
njegov delež pri tistem velikem opraviilu, ki je odločilno
vplivalo na poznejši tok in razvoj celotnega položaja in
stanja v Sloveniji, zlasti pa se je pokazalo ob začetku vo-
jne in snovanju OF, namreč, da je bil Jože Kerenčič toli-
ko dalekoviden in toliko je poglobljeno znal procese ta-
krat v slovenski družbi ocenjevati, da je opravil tisto po-
trebno delo približevanja kmečkih množic k osnovnim
ciljem ki so bili zapisani v politiki partije.

In v tistih časih, sam Edvard Kardelj je v raznih svojih
delih razložil, kako je partija od 1934 leta, se pravi v
tistem obdobju, ko se začena politika, oziroma politi-
čno delo Jožeta Kerenčiča na ljubljanski univerzi, se za-
čela otesati, se pravi partija začela otesati sektaških po-

gledov in je sprevidela, da samo v tesni povezanosti z
ljudskimi množicami bo lahko uresničila svoje cilje. In
povezava partije z kmečkimi množicami in delo pri osve-
ščanju kmečkih ljudi, pri odkrivanju položaja, v katerem
so in pri kazanju poti izhoda iz težavnega položaja, v ka-
terem je živel kmečki človek, vse to je pomemben delež,
velik delež pri tem ima Jože Kerenčič. Zato bi lahko
ugotovili, da ni naključje, da ni samo od sebe prišlo tisto,
kar je bilo potem stvarnost slovenska 1941 leta, se pravi
nastanek in širitev OF, se pravi vznikanje, čeprev v zelo
težavnih razmerah in okoliščinah, partizanskega gibanja,
ki je zajelo pretežni del slovenskega naroda.

Jože Kerenčič se je pokazal tu kot skrajno dosleden borec.
Takega, ki so redko posejani bili celo v tistih časih, ki pa
skoraj v sedanjih časih bi jih težko iskali, ker so pač dru-
gačne razmere. On je ostal na svoji zemlji tudi ob spo-
znanju kakšne vse nevarnosti mu grozijo. Dosledno, do
kraja s svojim ljudstvom, pa četudi smrt zaradi tega.

In to njegovo zadnje pismo je bilo objavljeno, ki je
znano, samo po sebi, ko je pravzaprav njegove zadnje
besede domačim in pa hčerki, izražajo tisto njegovo
trdnost revolucionarja, ki ni, niti obupal, niti klonil
pred neizprosostjo, ki se mu je kazala. Iste dne, ko je
padel, ko je umrl, je napisal to poslovilno pismo. Če bi
hotel izoznačiti Jožeta Kerenčiča, kot človeka, potem
bi lahko rekli naslednje: prvič: govoril bom o svojih
vtisih, o tistem, kako sem ga jaz poznal in kako sem gle-
dal na njega in kaj sem sam videl na njem, namreč dej-
stvo, da je on kot še zelo mlad, ko je prišel kot mari-
borski učiteljski učitelj v Ljubljano na univerzo, da se je
pokazal, kot izredno teoretično in politično zgrajen.
Veliko bolj kot drugi.

On je že takrat leta 1934, lahko rečemo, imel pred seboj
čisto jasne cilje. Vedel je kam gre smer, vedel je kakšna
je njegova naloga in vedel je tudi, da je čas tak, da zahteva
od revolucionarja vse, se pravi, da mu je boj za nov
družbeni sistem, boj proti krivicam, boj za boljše pri-
hodnost svojega naroda in svojega ljudstva, poglavitni
cilj, poglavitna naloga, kateri mora podrediti vse druge.
Velikansko osebno herojstvo se kaže v tem. Jože Kere-
nčič je imel rad svojo ženo, je imel rad svojo družino in,
ki je imel rad svojega otroka in, ki je vedel, da bo mogo-
če moral žrtvovati vse to, vendar mora ostati pokonci
mož in mora do konca izpolniti svojo nalogo, ki si jo
je prostovoljno zastavil od tistega trenutka, ko je začel
spoznavati svet in spoznavati njegove krivice in, ko je
začutil v sebi silo, ki ga je gonila k temu, da se vključi v
boj za odpravo teh krivic. Jože Kerenčič nikdar ni oma-
hoval na tej poti. Drugo: Jože Kerenčič ni bil samo, kot
bi rekel v današnjem smislu, politični aktivist, on je bil
tudi kot človek izredno zahteven in strog do samega sebe.
Mi smo se vsi od njega učili natančnosti, predanosti in
žrtvovanja v delu.

On si je znal razdeliti čas in je vsako svojo nalogo zelo re-
šno vzel. Spomnim se, da smo prav v taki štimungi de-
jansko lepo delo opravljali im morda se je zgodilo, en-
krat na mesec, da smo si privoščili kakšen majhen izlet
ali kakšen obisk v gostilni, drugače pa je bilo naše delo
namenjeno resnemu študiju in tudi resnemu političnemu
delu. Drugo, kar je treba še povedati, ko govorimo o Je-
žetu Kerenčiču, je pa to, da je okupator s tem, da je
upihnil njegovo življenje, slovenskemu narodu, lahko
preprečljivo ugotavljamo, odvzel enega pomembnih nje-
govih umetnikov, ustvarjalcev pisane besede.

Danes mi je še vedno v živem spominu, kako mi je poka-
zal prve osnutke njegove znane črtice ali povesti "Mati

išče mojstra." Še danes mi je pred očmi tisti del, na katerem sva se zlasti ustavila, ko mati pripelje sina pred vrata krojača in zasliši tam, kako pretepa vajenca in kako zbežita. In še danes imam pred očmi njegovo drobno ali zelo čitljivo pisavo, s katero je napisal to in mnoge druge stvari in jih objavljaval v "Ljubljanskem zvonu" in drugod. Jože Kerenčič je imel velike načrte in te načrte, včasih, ko sva pred spanjem govorila, mi je razkladal, kaj vse bi bilo treba napisati, kakšni vsi problemi so, zlasti v kmečkem življenju, ki bi moral socialni pisatelj obdelati, jih umetniško navdihniti in s tem dvigniti iz anonimnosti slovenskega kmečkega človeka. "Mati išče mojstra," je tanka knjižica, drobna povest, vendar tudi če jo zdaj po 40 in več letih, odkar je bila napisana, vzamemo v roke, nam zmeraj še z vso svežostjo odkriva v njej Jože Kerenčič, tudi kot umetnik.

Se pravi, če bi hotel zaključiti spomine ob 40 letnici smrti Jožeta Kerenčiča bi lahko rekli, da je z njim vaš kraj in ne samo vaš kraj, ampak Slovenija dobila izredno pomembno zrelo predano osebnost, ki je žal prezgodaj odšla, vendar je Jože Kerenčič kot politični delavec, kot delavec partije, kot revolucionar in kot umetnik ustvaril toliko in dal toliko vrednega in toliko trajnega, da za-

KOGOVČANI!

4. JULIJA IZOBESIMO ZASTAVE! OKRASIMO POSLOPJA IN OKOLICO NAŠIH HIŠ. NA PRIREDITEV PRIDEMO PEŠ.

KOG BO OBISKALA MNOŽICA GOSTOV, POKAŽIMO JIM NAŠO GOSTOLJUBNOST!

služi, da njegov spomin, ne samo med vami, temveč tudi med slovenskim ljudstvom, ne ugasne.

In naj vam na koncu povem še to, da so v Ljubljani na Prulah, se pravi v tisti krajevni skupnosti, kjer je deloval naš "Zagrajski kolektiv," postavili pred 3 tedni spomenik vsem padlim žrtvam fašizma in iz tiste krajevne skupnosti in na tistem spomeniku so zapisana tudi imena: Jože Kerenčič, Milena Berce, Polde Berce, Marjan Vesenjaj, se pravi 4 člani "Zagrajskega kolektiva."

Moja dolžnost je, pred spominom vseh tovarišev in prijateljev Jožeta Kerenčiča, da po svojih močeh skušam obujati spomin nanj in poskušam tudi povedati in prikazati, kaj vse je bil in kakšen je bil vaš rojak Jože Kerenčič.

Mislím, da je na mestu, če ob tem trenutku se poklonimo njegovemu spominu in rečemo: Slava mu!

Slava Jožetu Kerenčiču!

4. julij – dan borca v očeh pionirja

4. julij je dan borca. Prvi organizator vstaje na Kogu je bil Jože Kerenčič, po katerem se imenuje tudi naša šola.

Za njim so v akcijo stopili tudi drugi Kogovčani. Med vojno so ljudje veliko pretrpeli in za svobodo dali tudi svoja življenja. O tem pričajo danes mnogi spomeniki in spominske plošče. Takšno spominsko ploščo bomo odkrili tudi letos 4. julija na Kerenčičevi domačiji. Pionirji jo bomo sprejeli za svojo in zanjo tudi skrbeli. Pripravili bomo tudi kulturni program.

Mi pionirji spoštujemo borce. Z njimi se srečujemo na srečanjih ob proslavah, najbolj pa nam vsako leto ostane v spominu sprejem kurirčkove torbice. Hvaležni smo jim za svobodo, ki so jo priborili v težkih vojnih časih.

Tanja Kos
pionirka predsednica
na OŠ narodnega
heroja Jožeta Kerenčiča
Miklavž pri Ormožu
enota COŠ Kog

ZAKLJUČNI RAČUN IN FINANČNI PLAN ZA LETO 1986 KS KOG

PRIHODKI:

1. prenešena sredstva 1984	2.484.392,40
2. kraj. samoprisp. iz OD	1.931.703,-
3. kraj. samoprisp. od upokoj.	232.616,-
4. kraj. samoprisp. iz kmetij	986.468,50
5. kraj. samoprisp. od obrti	17.151,-
6. prisp. iz doh. OZD 0,5 %	281.069,-
7. dotacija iz proračuna DPS	581.635,-
8. prih. od SIS (OKS,TTKS)	30.000,-
9. prih. od pokopališča	19.000,-
10. prih. od najemnin	36.950,-
11. prisp. po pog. za telefon	12.783,80
12. prisp. za vodovod	376.500,-

PRIHODKI SKUPAJ: 6.986.268,70

ODHODKI:

1. vračilo sredstev za telefon	644.696,-
2. komun. stor. za vzdr. cest	1.459.615,-
3. pisarniški material	49.429,50

4. prisp. za skup. račun.	137.875,-
5. osebni doh. s prispevki	83.127,-
6. potni stroški	11.000,-
7. delo po pogodbah	83.839,-
8. stroški SDK	23.559,50
9. zavarovalna premija	4.962,50
10. amortizacija	172.691,50
11. vzdrž. in oprema dvorane	152.696,50
12. športni objekti	9.541,-
13. vzdrž. pokop. in veže	92.020,-
14. električna energija	19.093,-
15. kurjava	35.358,50
16. dan star. občanov	27.565,-
17. Dedek Mraz	6.511,-
18. krajevni praznik	19.300,-
19. izgradnja vodovoda	179.601,-
20. stroški SLO in DS	184.668,-
21. dotacija GD Kog	300.000,-
22. adap. zgradbe – Lačaves	781.080,-
23. drob. inventar in oprema	716.450,-

SKUPAJ ODHODKI: 5.195.017,-

31. 12. 1985 ostanek sredstev din 1.791.251,70

Finančni plan in plan investicij za leto 1986

KS Kog načrtuje v letu 1986 8.900.000,- din prihodkov (krajevnega samoprispjevka 4.500.000,-). Največ sredstev bo šlo za obnovo ceste Lačaves – Vuzmetinci in za vzdrževanje krajevnih cest.

Asfaltiranje ceste Lačaves – Vuzmetinci

Na podlagi sporazuma o planu razvoja 1986 – 1990 sprejetega na zboru krajanov 26. 11. 1985 in referendumskega programa, je cestno komunalna skupnost z izvajalcem, cestnim podjetjem Maribor pričela z obnovo in asfaltiranjem ceste Lačaves – Vuzmetinci. Predračunska vrednost znaša 42.000.000,- din. Obveza sofinanciranja za KS Kog je 7.000.000,- din in za KS Miklavž 6.000.000,- din, ostalo financira cestno-komunalna skupnost. Krajevna skupnost bo iz svojih sredstev poravnala 5.000.000,- din, ostalo bomo zbrali po pogodbah s krajsani.

Pričakujemo, da bo vsako gospodinjstvo prispevalo določeno obremenitev, tembolj, če se zavedamo, da so krajsani KS Miklavž pripravljeni sofinancirati 6.000.000,- din, čeprav nimajo takšnega interesa za ureditev te ceste kot jo imamo Kogovčani.

Krajanom Miklavža vsa pohvala za izkazano solidarnost!

Sklepi sveta skupščine KS Kog

Objavljamo nekaj važnejših sklepov skupščine in sveta KS Kog:

1. Gasilsko društvo Kog opravi brezplačno prevoz mrliča od doma do mrliške veže z gasilskim avtomobilom vseh krajanov, ki umrejo doma.
2. Novak Dušan se sprejme v delovno razmerje za polovičen delovni čas (91 ur mesečno) na delovno mesto grobarja. Grobar opravlja naloge, ki mu jih naloži svet KS, zlasti pa: vzdružuje pokopališče, opravlja pokope, čisti javne površine in zgradbe ter vzdržuje ceste. Za delo sprejema minimalni, z zakonom zanjamčeni OD.
3. Izvrši se pregled razporejenih v štab in enote civilne zaščite, ažurirati razporeditev, organizirati usposabljanje in opremljanje članov CZ.
4. Na pokopališču ni dovoljen noben gradbeni poseg (izdelava okvirjev, nagrobnih spomenikov) brez soglasja KS. Vsako takšno delo je potrebno prijaviti upravljalcu pokopališča (KS), katera zadolži grobarja da je prisoten pri delu.
5. V skladu z 19. členom odloka o pokopališkem redu v občini Ormož se morajo leta 1986 skleniti z najemniki grobov najemne pogodbe.
6. Krajsani morajo dosledno upoštevati navodila o pogrebnih svečanostih.
7. Komisija za komunalno gospodarstvo mora spremljati izvajanje odloka o upravljanju in vzdrževanju krajevnih cest, kršitelje je potrebno prijaviti sodniku za prekrške.

V času od 10. 7. do 15. 7. bo komisija pregledovala vzdrževanje krajevnih cest (premostitev s kanali, ograje, gmičevje, obračalni pasji na krajevni cesti, zasipavanje obcestnih jarkov zaradi vode), delo bo opravila KS na

stroške lastnika, kršitelji bodo prijavljeni sodniku za prekrške.

Zaključni račun in sklepe zbral in uredil Janko Klanjčar

OB DNEVU CIVILNE ZAŠČITE

20. junija praznujemo dan civilne zaščite. Civilna zaščita se je v minulih štiridesetih letih razvila v dobro organizirano, usposobljeno, dokaj dobro opremljeno in predvsem uspešno obliko delovanja v sistemu splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Tudi na Kogu imamo dobro pripravljene ekipe, posebno ekipo prve medicinske prve pomoči, ki se je udeležila VII. občinskega tekmovanja pri Tomažu.

Ekipa v sestavi: Jožica Pokrivač, Irena Horvat, Gizela Pukšič, Marija Ivančič, Anica Kos, Julijana Keček in Majda Dogša se je uvrstila na 4. mesto med 16. ekipami.

Iskreno čestitamo!

Ivan Mlinarič
poveljnik CZ v KS Kog

V RAZMISLEK...

Mnogi, ki jih je pot zanesla na naš prelepi Kog, so bili nadvse presenečeni nad urejenostjo parka v okolici šole in cvetjem ob šolski avli.

Toda, kaj smo opazili? Zadnje čase nevestni vozniki uničujejo nasade vrtnic, podirajo razstavljene lesene dele starih predmetov. Celo lončki cvetja izginevajo. Ne mislim, da so to le naši domači ljudje. Mislim, da so ti od drugod, ker vedo, da se tako daleč ne bo prepoznalo ukradeno cvetje. Skrbimo vsi skupaj, da se to ne bo več ponovilo in da ohranimo okolico šole takšno kot je bila – v veselje in ponos nas vseh.

Anica Pevec

TOZD "GOSAD"
SREDIŠČE OB DRAVI

V ŽIVILSKIH TRGOVINAH VAM NUDIMO VLOŽENE GOBICE IN ŠAMPINJONE, KONZERVIRANE VRTNINE, MEŠANICE SLADKORJEV ZA POSIP, DOMAČE ČAJE IN ZAČIMBE.

ODKUPUJEMO VSE VRSTE ZDRAVILNIH ZELIŠČ, SVEŽE IN SUHE GOBE TER RAZNE GOZDNE SADEŽE.

V KOOPERACIJI ORGANIZIRAMO PROIZVODNJO VRTNIN IN VZGOJO GOB – ŠAMPINJONOV.

"Novice" so bile ustanovljene na skupni seji KK SZDL Kog in KS Kog dne 1.12.1978. Prva številka je izšla 5.12.1978. Odgovorni urednik: Milan Pevec; uredniški odbor: Drago Zabavnik, Janko Klanjčar, Branko Zadavec, Valerija Kolarič in Vera Zabavnik. Naklada 350 izvodov. Oblikovano in razmnoženo: Černel – Rogina, Radizel 21. Izhaja priložnostno. Po mnenju republiškega sekretariata za informacije je glasilo oproščeno temeljnega davka.
